

BA SỨ GIẢ ÂM NHẠC VIỀNG “HOA HỒNG” THÀNH

Bài viết: Hà Bắc

Ảnh: Mary Nguyễn, Ngọc Bội và Hà Bắc

“Nhóm Thân Hữu Lê Văn Khoa” hồi 1:15pm chiều cuối tuần - thời tiết khô ráo với mây trắng lững lờ trôi trong nắng ấm hiem hoi ngày thứ bảy 24/5/2014 - tại Hollywood Senior Center, 1820 NE 40th Ave ở thành phố “Hoa Hồng” Portland của Oregon, đã giới thiệu nhạc sư Lê Văn Khoa và hai giọng ca soprano Thanh Hằng, Ngọc Hà; là ba vị sứ giả lầy lừng tên tuổi; đại diện riêng cho sự nghiệp âm nhạc đồ sộ của ông và sức chuyên chở sung mãn dường như bất tận của nhị vị ca sĩ; và họ cũng là đại diện cho một nhánh âm nhạc hiếm quý trong nền âm nhạc Việt ở hải ngoại: Nhạc Giao Hưởng Việt.

**Tiến Sĩ Nguyễn Kim Quý, Trưởng Ban
Tổ Chức và MC Huỳnh Quốc Bình**

Sau các tiết mục tiếp tân, tiệc trà thân mật đầu giờ và tác giả ký sách “*Lê Văn Khoa: Một Người Việt Nam*” từ 11:30am đến 1:00pm, Trưởng Ban Tổ Chức, Tiến Sĩ Nguyễn Kim Quý đã ngỏ lời cảm ơn toàn thể đồng hương hiện diện, đại diện các tôn giáo và đoàn thể trong cộng đồng, các thân hữu và thành viên trong nhóm; rồi đích thân tặng hoa cho ba vị sứ giả trên. Sau đó ông tuyên bố khai mạc và giới thiệu giáo sĩ Huỳnh Quốc Bình, hướng dẫn toàn bộ chương trình.

MC Quốc Bình

Giáo Sĩ Bình mời cử tọa đứng lên để chuẩn bị nghi thức chào quốc kỳ lưỡng quốc. Nghi thức trang nghiêm chào quốc kỳ Mỹ - Việt Nam Cộng Hòa đã bắt đầu buổi sinh hoạt nghệ thuật có tầm vóc này. Tuy không có lư đồng và trầm hương nghi ngút tỏa lan của một lễ hội đại trà; chỉ có hai cặp quốc kỳ Việt-Mỹ uy nghi trên bốn cột thép dựng hai bên bục cao sân khấu cổ hữu, hồn thiêng sông núi như đã trở về trong bản quốc ca Việt Nam Cộng Hòa đã được cả hội trường 170 người cất vang trong tiếng đệm đàn guitar của kỹ sư Phạm Dương quỵện với tiếng đàn piano điều luyện của nhạc sĩ “Vinh Phụng Hoàng”. Trước đó, bản quốc ca Hoa-kỳ đã được cặp song ca Kim “Korean” Tallent của Vancouver và Elizabeth Pham mắt xanh tóc vàng - một “già gân”, một trẻ trong cặp áo dài truyền thống dân tộc; trang điểm côn cở bằng hai

Kim “Korean” Tallent và Elizabeth Pham hát Quốc Ca Hoa Kỳ

**Kim “Korean” Tallent và Elizabeth Pham
hát Quốc Ca Hoa Kỳ**

giải thi đấu quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa – cất cao chất ngất bằng chính thanh âm bản xứ. Cảm động nhất là bản “Hồn Tử Sĩ” của Lưu Hữu Phước như đã gọi về vong linh của nhiều triệu anh hùng; hữu danh và vô danh của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, cùng hàng triệu đồng bào nạn nhân của giặc Cộng đã bỏ mình suốt chuỗi thập niên dài chiến tranh thảm khốc do đảng Cộng sản Việt Nam hiện hữu phát động theo lệnh quan thầy Nga Hoa của chúng.

Lúc 1:30pm, vị MC nổi tiếng lưu loát, dí dỏm và đôi khi hóm hỉnh đã giới thiệu cô Cổ Vương Ngọc Lan hôm nay có mặt; không phải với tư cách thủ quỹ của Nhóm mà với tư cách tân Chủ Tịch Cộng Đồng Việt Nam Oregon. Duyên dáng trong chiếc áo dài, cô đã ngỏ lời chào kính đến 3 vị sứ giả khách quý và kêu gọi mọi thành viên trong cộng đồng tích cực yểm trợ mọi công tác sắp tới của Ban Chấp Hành để phục vụ đặc lực đồng hương ty nạn cộng sản.

Cô Cổ Vương Ngọc Lan, Tân Chủ Tịch Cộng Đồng Việt Nam Oregon

Thi Sĩ Ngọc Bội nói về “Sự Nghiệp Âm Nhạc của Nhà Soạn Nhạc Lê Văn Khoa”

Đề tài “*Sự nghiệp âm nhạc lẫy lừng của nhạc trưởng Lê Văn Khoa*” đã được nhà thơ Ngọc Bội trình bày lúc 1:45pm một cách mạch lạc và xuất sắc; dù với thời gian qui định 20 phút hạn hẹp vẫn phác họa được một tổng thể thâu đáo mà không để thiếu những tình tiết dẫn chứng độc đáo.

Ngọc Hà, cô ca sĩ Soprano và cũng là phu nhân vị nhạc trưởng, đã cất giọng oanh yến vừa trong trẻo Quỳnh Giao vừa ngân nga thanh thoát Mộc Lan, hát theo nhạc đệm thu âm của dàn giao hưởng Kiev Symphony Orchestra trình tấu bản “Mừng Xuân” của Lê Văn Khoa soạn.

Âm thanh hùng tráng đã trở lên khi KB Phạm Quang Lãng của Cộng Đồng Việt Nam Vancouver, Washington giúp trình chiếu video clip dàn nhạc Presidential Symphony Orchestra của Phủ Tổng

Ngọc Hà được yêu cầu hát nhiều ca khúc phổ thông Việt Nam

Thống Ukraine trình tấu quốc thiều Việt Nam Cộng Hòa. Mặc dù không còn phải là nghi thức chào quốc kỳ, mọi người đã đứng bật dậy như những lò xo để chiêm ngưỡng và thưởng thức mà chẳng kém phần trang trọng trong tư thế.

Kiến Trúc Sư Huỳnh Lương Vinh

Nhạc sư Lê Văn Khoa đã bất ngờ diện kiến một học trò cũ của ông nửa thế kỷ về trước: kiến trúc sư Huỳnh Lương Vinh tức họa sĩ Hồ và cũng là thành viên Ban Tổ Chức lên bục vì âm kể lại ký ức đậm màu kỷ niệm trân quý khi được thụ huấn với vị thầy cũ của mình qua đề tài “*Kỷ niệm với Thầy Lê Văn Khoa nhiếp ảnh viên*”. Dù không may mắn nghi vấn, vị thầy cũ cũng đã rời hàng ghế danh dự đứng lên “inspect” bản gốc bằng tốt nghiệp đã phân nào bạc màu thời gian với chữ ký mà ông xác nhận là của chính mình!

Dòng chữ trang trọng đầy nét hoa mỹ và lòng ngưỡng mộ của vị trưởng Ban Tổ Chức đã được vị MC đọc để giới thiệu Thanh Hằng, người ca sĩ Soprano có giọng ca không khác danh ca Kim Tước; đã từng tu nghiệp nhiều năm ở Argentina trước 1975 - và cũng là chị của Ngọc Hà - đơn ca nhạc khúc “*Nhật Cánh Sao Rơi*”. Thanh Hằng có lẽ là người ca sĩ duy nhất thuộc thế hệ trước ngày mất nước có khả năng hát ngôn ngữ Espagnol chuẩn giọng và viết lời ca Việt ngữ sát nghĩa nhất, chuyển từ nguyên văn các nhạc phẩm nguyên thủy viết bằng ngôn ngữ này mà bà vốn thông thạo.

Ca Sĩ Thanh Hằng

Nhạc Sĩ Lê Văn Khoa

Tiết mục chính trong chương trình là phần thuyết trình và giải đáp về đề tài “*Vai trò của Âm Nhạc trong thời đại chúng ta*” của Nhạc Sĩ Lê Văn Khoa; qua đó ông nhấn mạnh đến ảnh hưởng ngày càng cao và sâu đậm của âm nhạc, ngôn ngữ quốc tế phi biên cương của thế giới, như một chất dưỡng sinh của con người và một vũ khí của đấu tranh. Hội họa và nhiếp ảnh cũng là hai vũ khí trong đấu tranh hữu hiệu không thua kém âm nhạc qua lời phân tích khá cặn kẽ bức tranh “*Guernica*” (1937) của Pablo Picasso và bức ảnh “*People*” được dàn dựng của Hammad Rashid Al Naemi, người Arab xứ Qatar. Nếu bức tranh mô tả được tình trạng hỗn loạn của chiến tranh (mà tác giả thân cộng Picasso có hàm ý đổ trách nhiệm cho đế quốc tư bản; lời đi tội ác của đế quốc cộng sản) thì bức ảnh chụp cũng nói lên phần nào nỗi khiếp sợ trên

khuôn mặt của một con người hai tay chắc hẳn đã bị trói cánh khuỷu ra sau trong phòng tra tấn; sau lưng nạn nhân là lũ quỷ đỏ cười cợt hả hê, ngạo mạn, chế diễu, khinh khi và đe dọa! Trả lời câu hỏi của nhà báo Linh Vũ đến từ Tacoma, Washington về nhận xét của diễn giả đối với thành quả văn hóa nói chung, âm nhạc nói riêng của người Việt hải ngoại qua 3 trung tâm văn nghệ lớn hiện nay, Nhạc Sĩ Lê Văn Khoa cho rằng riêng khía cạnh âm nhạc chỉ đạt thành quả thương mại.

Ca Sĩ Lê Hải

Ca Sĩ Phương Thùy Dung

Ca Sĩ Lê Tuấn

Phần phụ diễn văn nghệ do các ca sĩ địa phương được mời cộng tác như Lê Hải qua các ca khúc “Hà Nội Mùa Này Vắng Những Con Mưa” và “Niệm Khúc Cuối”, Lê Tuấn với “Đà Lạt Hoàng Hôn” và “Hương Thắm”. Cặp Văn Tiên (lục huyền cầm) - Phương Thùy Dung với bản cổ nhạc Nam phần “Nước Biển Mưa Nguồn”.

Họa Sĩ Nguyễn Văn Nhớ tặng ông bà Nhạc Sĩ Lê Văn Khoa hai tác phẩm ký họa bằng bút chì

Đúng 5:30pm, sau khi nhận họa phẩm chân dung vẽ tặng bởi họa sĩ Nguyễn Văn Nhớ, Nhạc Sĩ Lê Văn Khoa đã ký tặng 2 món quà kỷ niệm cho mọi người tham dự: CD “Lê Văn Khoa và Ngọc Hà thân tặng” gồm bản “Evening” của Lê Văn Khoa do danh cầm Irina Starodub độc tấu với dàn nhạc giao hưởng, và bài Lullaby tức Ngủ Đi Em của Lê Văn Khoa do Ngọc Hà đơn ca với dàn nhạc giao hưởng Kyiv Symphony Orchestra trình tấu phụ họa. Một DVD tài liệu “Quốc Thiệu Việt Nam Cộng Hòa” và “Hồn Tử Sĩ” do nhạc trưởng Serhiy Zilitariv và dàn quân nhạc phủ Tổng Thống Ukraine trình tấu, và bản “Ca Ngợi Tự Do” của Lê Văn Khoa, hát bằng tiếng Ukraine do Ban Hợp Ca và dàn nhạc Kyiv (Kiev) Symphony Orchestra trình tấu dưới quyền điều khiển của nhạc trưởng Alla Kulbaba. DVD này do Lê Văn Khoa, Ngọc Hà,

Vietnam Film Club và Nhóm Thân Hữu Lê Văn Khoa kính biểu. Đúng 6 giờ chiều, Ban Tổ Chức tuyên bố bế mạc buổi sinh hoạt, cảm ơn và cầu chúc may mắn để mọi người ra về. Tuy nhiên, đông đảo khán thính giả ái mộ đã cố nín kéo thời gian và chiếm giữ không gian; không chịu chia tay giả biệt. Họ đã tự tạo nên tiết mục “nhạc yêu cầu” thật tự phát gây bất ngờ, bất khả kháng và ngạc nhiên - thích thú - cho cả Ban Tổ Chức lẫn hai ca sĩ khách quý!

Khán giả lắng nghe từng giọt âm thanh tỏa ra từ sân khấu

Ảnh lưu niệm trước khi chia tay

nghệ sĩ. Rồi họ chỉ miễn cưỡng chịu rời khỏi hội trường sau một mục khác cũng tự tạo không có trong chương trình: chụp ảnh lưu niệm với hai ca sĩ Ngọc Hà và Thanh Hằng với lời hẹn hò tái ngộ quyền luyến.

Để giúp các “fans” ái mộ nồng nhiệt này được mãn nguyện phần nào, ca sĩ Ngọc Hà đã lần lượt đơn ca “*Tiệc Một Người*” của Thanh Bình (để tưởng nhớ tác giả vừa từ trần hôm qua 23/5/2014), “*Ô Mê Ly*” của Văn Phụng, “*Mộng Chiều Xuân*” của Ngọc Bích, “*Hương Về Hà Nội*” của Hoàng Dương. Ca sĩ Thanh Hằng hát “*Thuyền Mơ*” của Dương Thiệu Tước, “*Paris Có Gì Lạ Không Em*” của Ngô Thụy Miên. Xen kẽ các ca khúc này là những bó hoa tươi do “fan” trao tận tay hai người

Sinh hoạt của ba sứ giả âm nhạc chưa chấm dứt sau buổi sinh hoạt ấm áp tình thân ấy ở Portland. Hôm sau họ đã di chuyển bằng đường bộ thêm 200 dặm nữa đến thành phố

**Ca sĩ Ngọc Hà, Tiến sĩ Nguyễn Kim Quý
và MC Huỳnh Quốc Bình**

Bothell, Washington để thăm viếng Thi Sĩ Nhất Tuấn, tác giả ca khúc phổ thông “...con quỳ lạy Chúa trên trời; sao cho lấy được người con yêu...” do Phạm Duy phổ nhạc. Năm nay 79 tuổi không thể lái xe vì điều kiện sức khỏe, ông đã gởi mua sách để ủng hộ trước cả tháng! Bằng hữu Lê Văn Khoa của ông đã đáp lễ bằng buổi hội ngộ thú vị sau nhiều thập niên xa cách. Ông thi sĩ ấy chính là cựu Trung Tá Phạm Hậu, Giám Đốc Đài Phát Thanh Quân Đội (Việt Nam Cộng Hòa) trước 1975 mà Nhạc Sĩ Lê Văn Khoa đã từng cộng tác.

Thi Sĩ Nhất Tuấn và phu nhân

Vợ chồng thi sĩ sống hạnh phúc trong ngôi nhà xinh có vườn hoa bao bọc chung quanh. Ở tuổi 75 nhưng phu nhân của ông vẫn không mất dáng dấp của một mệnh phụ đẹp, đoan trang và tháo vát, khả ái và phúc hậu, sang cả và khiêm tốn sau bốn thập niên “dầu bể” lưu vong viễn xứ; thật tương phản với các mục nguyên và đương kim “đệ nhất phu nhân” loại thị met của những Trương Tấn Sang, Nguyễn Minh Triết, Lê Đức Anh v. v... kịch cỡm, làm sang gượng gạo; phục phịch nện những gót nhọn giày Italy, để lại biết bao “dấu ấn” lịch sử lố chỗ trên thảm đỏ phi trường của các xứ “tư bản gãy chết”! Còn ông thi sĩ dù

**Từ trái: Ngọc Hà, Hoàng Oanh,
Phạm Hậu, Thanh Hằng**

đi đứng khó khăn, trí nhớ vẫn trường kỳ kháng chiến chống du kích quân Alzheimer để thơ mình và thơ người vẫn cứ tuôn ra vanh

**Nhạc trưởng Lê Văn Khoa và
Thi sĩ Nhất Tuấn-Phạm Hậu**

vách! Màu thời gian vẫn không xóa nhòa nổi dấu tích hào hoa trên dung mạo và không gặm nhấm nổi bản chất lãng mạn, phong cách của một sĩ quan chế độ Việt Nam Cộng Hòa tiêu biểu mà bên trong cái vỏ dày dặn phong ba lửa khói là cái lõi giàu nhân bản, sâu nghĩa tình, rộng văn minh và cao văn hóa!

Nhà văn Hà Bắc tặng hoa cho ca sĩ Ngọc Hà

nước mắt nhà tan hiện tại, vẫn không thể không ngự trị trong ký ức khán thính giả tham dự; không nhiều thì ít nhất cũng thoáng qua như thời lượng hiện diện của vị sử giả bằng xương bằng thịt tên Lê Văn Khoa, vị phu nhân Ngọc Hà của ông cùng bà tỷ Thanh Hằng của bà. Họ là vốn quý hiếm mà người Việt tỵ nạn cộng sản năm châu cần trân quý và là trang bị sắc bén cần tận dụng trong cuộc đấu tranh giải thể chế độ độc tài khát máu, bán nước buôn dân, tham nhũng thối nát cộng sản Việt Nam bên quê nhà./.

Buổi sinh hoạt với ba sử giả âm nhạc lẫy lừng hôm 24/5 đã đạt được thành quả thực dụng mà Ban Tổ Chức mong đợi: Sách của tác giả được tiêu thụ trọn vẹn. Có người mua thêm cuốn thứ hai để tặng. Có người khuyết danh mua với giá \$500 một quyền! Tuy nhiên điểm thành công đặc biệt là thành phần tham dự: Tuy hội trường thuộc loại “open to public” với “free admission” mở cửa tự do cho công chúng nhưng qua tư cách và ứng xử của khán thính giả hiện diện, buổi sinh hoạt này có vẻ như “private” với “invitation only” vậy! Cho nên kết quả tinh thần còn đáng kể hơn nhiều; qua đó, ý niệm nhạc giao hưởng Việt và quốc tế cùng với âm thanh tuyệt vời của nó; trong bối cảnh lưu vong

HÀ BẮC